

Azt terveztem, hogy múzeumba megyek, és azt követően néhány sorban megosztom az olvasókkal tapasztalataimat. Természetesen nem valamilyen művészettörténeti eszmefuttatással szerettem volna bárkit is untatni, csak arra voltam kíváncsi, hogy mitől lett divat ma a múzeumba járás, és melyek a bevált múzeumi szokások.

Körbenéztem a múzeumi piacon, mi a kínálat, és a bécsi zsenire, Hundertwasserre esett a választásom. November 25-re kértem sajtóbelépőt a múzeumtól (élni és nem visszaélni akartam az újságírói jogosítványommal), és mellé fotózási engedélyt is kaptam. Mivel előzetes tájékozódásom szerint ma már nem napijegyet, hanem „idősáv-jegyet” vásárolnak az emberek, sietnem kellett, nehogy az előre lefoglalt egy órából kifussak. Hát, kifutottam. Történt ugyanis, hogy a Városligetben leparkoltam az autómmal, majd átszaladtam az Állatkerti úton, hogy megkerüljem a Szépművészeti Múzeumot, és a főbejáratához jussak, amikor nagy csattanást hallottam a járdán egymás mellett parkoló autók felől. Odanéztem, és látom, hogy a mellettem levő fekete színű BMW X3-as „terepjáró” ablakán behajolva egy alak matat a műszerfalán. A több száz rendőrségi hír, melyet életem során papírra (word-re) vettem, túlságosan érzékennyé tett, mással nem is tudnám magyarázni, hogy miért kezdtem az utcán hangosan ordítani. A férfi hallva „bőgésemet”, kiugrott az autóból (ez komoly bravúr volt, mert előtte vízszintes helyzetben hasalt az ajtón, a felső teste az utastérben, az alsó pedig a szabadban, a levegőben volt), és szélesebben rohanni kezdett. Én meg – továbbra sem tudva milyen indíttatásból – ordítva a nyomába. Versenyt futottunk: elől a bórdzsekis, szürke kapucnis, farmernadrágot és tornacipőt viselő tizenéves (gondolom, annyi lehetett) suhanc, nyomában a kiöltözött negyvenéves újságíró, vállán

Múzeumlátogatás tolvajüldözéssel

a lobogó fotótáskával, fején pedig a kalapjával. S bár ez utóbbi – évei ellenére – sportos alkat, ebben a versenyfutásban rendszeresen alulmaradt. Mentségére szolgált, hogy egy: az autótolvaj pszichésen az „életéért futott”, ami köztudottan szárnyakat ad, az üldöző pedig futtában hangosan rikácsolt („Állj meg!”, „Tolvaj, fogják meg!”, meg még csúnyabakat), ami meg erősen csökkentette a teljesítőképességet.

A versenyfutás a Gundel Étteremig tartott, itt vesztette el a sorok írója a levegővel való kapcsolatát (ez volt az az állapot, amikor az oxigén már a futáshoz és a kiabáláshoz is kevésnek bizonyult), ám szerencsére volt anynyi lélekjelenléte, hogy mobilján azonnal hívta a rendőrséget. Na, itt meg kell említenem, hogy életemben először a 107 tárcsaszámát követően azonnal kapcsolódott a rendőrséget (legutóbb, mikor autómmal balesetet szenvedtem, ez 25 perc alatt sem sikerült), én meg megpróbáltam ellihegni az ügyeletes hölgynek, rendőrtisztnek a tényállást. Valamit megérthetett, mert kérte, hogy maradjak a helyszínen, a kollégái mindjárt ott lesznek. Jómagam visszavánszorogtam a BMW-hez, melynek addigra már ott voltak a gazdái,

két kedves, szimpatikus és meglehetősen naív (ha nem azok lettek volna, akkor nem hagyják a GPS-t az utastérben) közepkorú finn hölgy, akik szintén a Hundertwasser kiállításon voltak. Nekik angolul kellett elmesélni a történeteket, és angolul kellett meggyőzni őket, hogy az uniós Budapestben csak ritkán fordulnak elő ilyen események (!?)

Nos, ennél a pillanatnál meg is kell állni, mert néhány percen belül a finn hölgyek (és én is) kellemesen csalódhattak a magyar rendőrségben. Egyrészt azért, mert valóban **perceken belül négy (!) rendőrautó kereste** a Városligetben a fiatal autótolvaj barátunkat. Másrészt annak a rendőrpárosnak a tagjai, akik a BRFK-tól elsőként a helyszínre érkeztek, magyarul és angolul is kiválóan beszéltek, ami ebben a nemzetközi szituációban (magyar rendszámú autó, magyar tanú, külföldi károsultak)

mindenképpen értékelendő. Egy aprócska pillanatra azért mégis a magyar valóságban érezhettük magunkat, a rendőrautó ugyanis jóval odébb állt meg, emiatt vissza kellett tolatnia a Hősök terén, amit szirénázva tett meg, ám ennek ellenére mégis sikerült összekoccannia egy törvénytisztelő magyar állampolgár autójával.

Ilyen hangulatban, a tolvaj kergetésétől leizzadva, és a tárlatnézésre felhasználható egyórás időszámból félórát eltékozolva érkeztem meg a Hundertwasser kiállításra, ahol miután sikerült elmagyaráznom a teremőröknek, hogy miért karambolozott a rendőrautó a múzeum előtt (ezt ugyanis ők is látták), végre bejutottam a várva várt kiállításra. Bent pedig azt tapasztaltam, hogy a 2007-es trendy gyakorlatilag a 2006-os folytatása: azaz nagyon sötét háttérrel, félhomályos termekben, mesterségesen leszűkített terek közé tégy be néhány izgalmas vagy annak tűnő képet. A kontraszt kettős volt: egyrészt a társaságomban levő mozgássérült révén megtapasztaltam, hogy ez a dizájn nem a kerekesszékes embertársainknak van kitalálva, másrészt Hundertwasser elsősorban a tágas és izgalmas épületeivel vívott ki magának világhírnevet (erről a kiállításon fényképek is tanúsítottak), és nem biztos, hogy örült volna, ha tudja, hogy az utódok a képeit milyen szintelen és szűkös környezetben teszik közszemlére. Ennek ellenére a képek izgalmasak (a címeik pedig sejtelmesek) voltak, és összességében megérte megnézni az **Ötös számú szemegyensúlyt**, **A rét alatt lógó házakat**, és Hundertwasser többi csodáit. (T)

HELYI TÁRLATOK. November 22-én nyílt meg az Erzsébetligeti Színház galériájában az Art 16 művészcsoport gyűjteményes kiállítása, amelyre ez alkalommal Zámbo Kornélt hívták vendég-kiállítóknak. A galériában megtekinthető a művész teljesen eredeti, igen plasztikus, Seggnyalók című képe (amelyből illusztrációként közlünk egy jellemző részletet).

A XVI. kerületi Önkormányzati Galériában november 26-án nyílt meg Gedeon Péter építész kiállítása. Ő az önkormányzat építési irodájának munkatársa, s mintegy negyven kiállított műve ékes példája annak, hogy a hazai építészek jó része kiválóan fest és rajzol. Gedeon Péter a legjobbak egyike, kiállított rajzaiban hosszasan gyönyörködhet a látogató – a tárlat december végéig tekinthető meg.

Mi mennyi a piacon?

(november harmadik hetében)

	Bosnyák tér	Sashalom
Burgonya	88-138	100-168
Hagyma	118-148	180
Karfiol	198	198
Zeller	140-198	298
Karalábé	128	150
Sárgarépa	128-148	198-298
Fehérrépa	248-398	398-698
Fejes káposzta	88-128	128
Kelkáposzta	168-198	198
Padlizsán	198-498	598
Uborka	398-480	498-598
Cékla	98-148	198
Sütőtök	148-198	198-248
Paradicsom	198-348	298-698
Paprika	98-398	240-698
Gomba	330-448	498
Saláta	128-130	140
Alma	160-298	120-288
Körte	298-498	398-498
Szilva	298-398	498
Szőlő	398-498	298-498
Narancs	198-298	298-348
Mandarin	198-228	248-498
Citrom	398-448	498
Grapefruit	348	498
Banán	228-278	298-348
Gesztenye	1200	498-1180
Dióbél	1800-2000	1600-2000
Mák	960-1200	1000
Tyúk	458	500-580
Tojás	26-28	30-32
Csirke	960-998	998-1000
Csirkecomb	598-720	780-898
Sertéscomb	1049-1198	1150-1180
Dagadó	898-1200	998-1130
Oldalas	898-1029	998-1050
Rostélyos	1099-1400	1080-1090
Élő ponty	850	880
Pontyzelet	1490	1499
Házi tej	200	170

Aktuális receptünk

Töltött cékla

Hozzávalók: 10 db apró cékla, 30 dkg darált sertéshús, 1 zsemle, 2 dl tejföl, 1 evőkanál liszt, 1 evőkanál cukor, 1 citrom leve, só, bors, őrölt köménymag, szegfűszeg, babérlevél, szerecsendió.

A meghámozott céklát háromnegyed órát főzzük a sóval, köménnyel, szegfűszeggel, babérrel és szerecsendióval ízesített vízben. A céklát kiszedjük, lehűtjük, levét megsűrűjük. A húst összedolgozzuk a beáztatott, kifacsart zsemelével, sózzuk, borsozzuk. A céklák kalapját levágjuk, közepét kivájjuk, megtöltjük a töltelékkel és rátesszük a cékla fedelét. Kizsírított tepsibe téve jó fél órát sütőben sütjük. A kivált cékladarabokat a lében teljesen puhára főzzük, nagyon apróra vágjuk, majd visszatéve a lébe tejföllel, liszttel behabarjuk. Egy citrom levével ízesítjük, felforraljuk és a töltött cékla mellé tálaljuk.

Jó étvágyat kívánunk!

Komputeres szem és kontaktlencse vizsgálatot végez!

GERÓ RUDOLF
Jénai okleveles
látyszerész mester és optometrista **Telefon: 403-0702**

SZTK vények beváltása
Kontaktlencse és tároló árusítása
Óriási keretválaszték – extra lencsék is

Bp. XVI. M.föld, Veres P. út 110.
(a Repülőtéri HÉV megállóánál)
Nyitva: 9-18, szombat: 9-13,30-ig
SZAKORVOSI RENDELÉS:
K: 13-18, Sz, Cs: 14-18, Szo: 9-12,30

Fashion Store

Unod a plázák tolongását?

Új női ruházati üzletünkben

nyugodt körülmények között megtalálasz mindent, hogy igazán nő lehess!

Nyitás:

2007. december 10.

XIV. ker. Szugló u. 55.

SZÜLETÉSNAPI AKCIÓ
a csömöri AUCHAN
TRIUMPH márkáüzletben

DECEMBER 1-ÉN, CSAK 1 NAPIG

minden termék
-20%
engedménnyel kapható!

Már a karácsonyi újdonságok is megérkeztek!
Érdemes betérni!